

FOOTBALL

POSTBOKS 2720 + 5010 BERGEN - MØHLENPRIS

+ + + EKSTRA-TRYKK NUMMER 1 - 1970 + + +

Kjære abonnent!

Bergen, 7.3. 1970.

EKSTRA-TRYKKENE vil IKKE bli sendt ut til bestemte tider. Vi sender disse ut når vi mener behovet er til stede - og skal her vesentlig forsøke å få med "ferske" UFO-observasjoner, samt endel annet stoff som vi ikke har plass til i FAKTA?.

Vi stiller også her en begrenset plass gratis til rådighet for bl.a. UFO-foreninger og enkelt-personer, som ønsker å komme i kontakt med andre grupper og mennesker for utveksling av meninger o.l. Mindre meddelser kan vi også ta inn i særlige tilfeller. Disse må imidlertid være skrevet meget konsist og ha almen interesse.

Red.

PÅ GRUNN AV FLYTTING I BEGYNNELSEN AV APRIL MND. VIL MULIGENS NESTE NUMMER AV FAKTA? BLI FORSINKET!

RØDT FREMMEDLEGEME SETT OVER HAUGESUND I GÅR

BEVEGET SEG I NORDLIG RETNING - IKKE SÆRLIG HØYT PÅ HIMMELEN.

Omlag klokken 07.00 mandag morgen ble en rund, lysende gjenstand observert over byfjellene i Haugesund. Vedkommende som så gjenstanden, en tidligere sjømann på Sørhaug, opplyser til Haugesunds Dagblad at gjenstanden var synlig i omlag ti minutter og at den beveget seg i nord-nordvestlig retning. Mannen, som må anses for et pålitelig vitne, hevder videre at gjenstanden ikke var særlig høyt på himmelen, og at den hadde en utpreget rødlig farvetone.

Den flygende gjenstanden virket som om den var ca. tre ganger større enn solkulen. Det kunne ikke være månen fordi den iflg. almanakken er "halv" for tiden. Solen var ikke "oppe" på den tiden da gjenstanden ble sett. Mannens hustru så også gjenstanden, men på et tidspunkt da den var i ferd med å forsvinne i nordlig retning, og dermed i mindre "format".

På en henvendelse til Trefall ved Universitetet i Bergen, fikk HD opplyst at man ikke hadde noen formening om hva gjenstanden kunne være. Metrofysiske har ingen var-baller opp for tiden. De siste ballonger ble sendt opp i begynnelsen av desember, og de er nede for lengst. Ved Værvarslinga i Bergen antok man at det kunne være en av de mange satellitter som har sine baner på kryss og tvers ute i rommet, men - dette var selvsagt bare en gjetning.

HAUGESUND DAGBLAD, 17. februar 1970.

MERKELIG PÅ NATTEHIMMELEN OVER NORDNES

- Muligens finnes det en rimelig og naturlig forklaring, men jeg er i hvert fall ikke i stand til å finne ut hva for et himmellegeme som passerte over Bergen på sene kvelden fredag, sier en mann på Nordnes - som i halvannet minutt betraktet en lysende gjenstand på sakte flukt over nattehimmelen, i tilnærmet øst-vest-retning.

Gjenstanden var lysende, den hadde form av en femtakket stjerne med en variant: Den femte "takken" var meget lengre enn de øvrige.

- Jeg har tenkt meg alle muligheter, at det kunne være et fly i særegen beslyning, men det hadde ingen blinkende lys, en satelitt, et stjerneskudd - men intet av dette kunne stemme.

Jeg holder naturligvis muligheten åpen for at belysning og reflekser kan bevirke mangt et rart syn på nattehimmelen. Men faktumet var at gjenstanden var meget tydelig, at flukten var snorrett, og at vi som så på var både våkne og upåvirket i enhver forstand, sier Nordnesmannen, og er åpen for forklaringer om andre skulle ha sett det samme - mellom kl. 22.00 og 22.02 fredag kveld.

BERGENS TIDENDE, 21. februar 1970.

Kommentar: Trass i 4 - 5 telefoner til BT's redaksjon lyktes det oss ikke å få kontakt med den personen som sto bak notisen i avisen. Det var faktisk ingen som visste hvem som hadde tatt imot denne observasjonen, som var mottatt over telefon iflg. redaksjons-sekretæren.

Red.

FLYGENDE HIMMELLYS SÅES I ARJEPLOG

Arjeplog (NV) To merkelige lysende objekter såes på kvelden i Arjeplog den 13. Flygende i en nord-sydlig bane øst for bebyggelsen. Obj. ble iakttatt i ca. fem minutter av gymnastikklærer Göran Johansson, som fra vinduet i sin leilighet så de ukjente lysende objekter forsvinne sydover. Johansson ringte først politiassistent Harry Johansson som også rakk å se det ene objektet forsvinne i syd.

Objektene beveget seg lydløst og noen vanlige flylys var det ikke.

- Først fikk jeg se et objekt som kom fra nord i omtrentlig retning fra Galtisguts og fløy sydover, sa Göran Johansson. Siden kom ett til som fulgte presis samme retning, og begge objekt kunne sees samtidig en stund. Det første objektet hadde gått omtrent den halve strekningen av horisonten da det andre ble synlig. Jeg åpnet vinduet men kunne ikke høre noen lyd.

Herr Johansson oppdaget objektet ca. kl. 18.40. Det første objektet lyste med et skarpt lys.

- Jeg trodde først det var ett stjerneskudd, beretter Göran Johansson. Det andre objektet hadde et mattere lys, mere branngult. Objektet gikk relativt lavt, men det var vanskelig å angi hastigheten, kanskje som et fly. Men et fly var det ikke, det var ikke den slags lys men mye større! Det så nesten ut som store lykter som ferdes over himmelen.

- En meget uvanlig opplevelse syntes gymnastikklæreren som var meget interessert i om de flygende objekt også ble sett av andre innen Norrbotten.

NORRA VÄSTERBOTTEN, 7. januar 1970.

ETT HIMMELFENOMEN

av uvanlig slag kunne snekker Liss Albert Johansson i Kvarnåker, Järna beskue ved 19-tiden på aftenen den 13. Det var en lysende ildkule som beveget seg fra nord til syd. Hastigheten var ganske stor men ikke større enn at Johansson rakk å hente en kikkert. Da oppdaget han at kulen var forbundet med en stor sylinder ovenpå dette. Høyden på objektet anslo Johansson til 500 meter og det beveget seg fullstendig lydløst. Noen andre har tydeligvis ikke observert objektet, iallfall

ikke blandt Johanssons naboer som er blitt kontaktet. Dette kan imidlertid forklares med at det var svært kaldt og folk holdt seg helst inne i hus på det aktuelle tidspunktet.

DALA-DEMOKRATEN, 9. januar 1970.

HIMMELFENOMEN OVER NORRHÄLSINGLAND

Ett himmenfenomen ble oppgitt å være iakttatt fra byen Västtjern i Ilsbo ved 2.30-tiden natt til fredag. Fenomenet syntes som ett sterkt skinn på himmelen over horisonten i vest. Skinnet var formet som en pære, med den runde delen oppover mens den smalere enden bøyde av sydover. I omfang var det betydelig større enn en stjerne. Skinnet forflyttet seg langsomt nordover og var forsvunnet etter 10 minutter.

Hva det kunne være spørsmål om er uklart. Det kunne ikke være månen eller noen av solsystemets planeter som var opphavet til denne underlige iakttagelsen da tidspunktet og posisjonen for iakttagelsen ikke stemte på disse planeters baner ved dette aktuelle tidspunktet.

SJURDALSPOSTEN, 19. januar 1970.

FLYGENDE TALLERKEN OBSERVERT I NYKÖPING

Nyköping: Da Hugo Eriksson og hans brorsønn Dan Ridne på mandagskvelden var på vei til sistnevntes hjem i Katrineborg i Nyköping inntraff noe meget egendommelig - så egendommelig at de knapt trodde sine egne øyne.

På broen over motorvegen ved Wedholms kom plutselig ett objekt omgitt at et sterkt lysende ildskinn rett mot dem i lav høyde. Objektet hadde kurs rett mot bilen men endret i siste øyeblikk retningen litt slik at det gikk klar av denne.

Det første jeg tenkte på var en flygende tallerken, beretter Dan Ridne. Man kunne tydelig iakttå den flate formen og like ovenfor selve "kroppen" fantes liksom et tak. Hastigheten var enorm.

- Størrelsen så ut til å være omtrent som et bilratt, sa Hugo Eriksson. Vi trodde vi hadde sett galt, men et par piker som oppholdte seg i nærheten hadde også vært oppmerksomme på det inntrufne.

SØDERMANLANDS NYHETER, 27. januar 1970.

HURTIGFLYGENDE ILDKULE I JÄRNA 1.280 km./t.

Järna (DD) Nei da, det var ikke noen hjemmegjort varmluftsballong som Liss Albert Johansson i Kvarnåker iakttok for tre uker siden, og som vi berettet om i DD. Formodningen om at dette skulle ha vært tilfelle ble uttalt, men Johansson fikk her om dagen bekreftelse på at det måtte være et annet objekt.

Han fikk nemlig telefonoppringning fra Råö-observatoriet, hvorifra man uttalte seg interessert og også berettet at samme iakttagelse hadde blitt gjort i Åbisko samme ettermiddag. Etter de beregninger som ble gjort ved observatoriet skulle objektets hastighet ha vært 1.280 km./t. Så fort flyr ikke en varmluftsballong.

Johansson ble bedt om å fylle ut en blankett, som råö-personalet skulle sende opp til Järna, og til gjengjeld ble Johansson lovet opplysninger om det resultat man kom frem til.

Det var på aftenen den 13. Liss Albert Johansson hadde sine iakttagelser. Han så en lysende ildkule bevege seg over himmelen i nordsydlig retning. I kikkert kunne han konstantere at det ovenpå objektet var noe som liknet en sylinder. Objektet beveget seg lydløst og Johansson

var temmelig alene om sin iakttagelse. Dette kan forklares med at det var meget kaldt utenfor hus på det aktuelle tidspunktet, og folk holdte seg derfor inne i hus i stuevarmen isteden.

DALA-DEMOKRATEN, 27. januar 1970.

NB. Liss Albert Johansson's observasjon er gjengitt i flere andre s-enske aviser, og i en av disse nevnes det bl.a. at også observatoriet i Lund vil ha alle detaljer om hendelsen. I Lund beskjeftiger man seg med meteoritter og liknende. Red.

METEOR ELLER HVA I MÅLILLA?

Hva er dette. Begynnelsen til et vulkanutbrudd?, spurte yrkeslærer Vilgot Gyllenstrand, Målilla, da han i byen Ödhult på den gamle veien mellom Målilla og Hultsfred fikk se tykke og kraftige røyksøyler stige opp av ett hull midt i veien.

Det var ikke bare røk men også så varmt at snøen smeltet bort i vid omkrets rundt hullet. Noen årsak til varmen eller røykutviklingen kunne derimot ikke spores. Hr. Gyllenstrand gjetter imidlertid på et kraftig meteornedslag. Noen menneskelig hånd kan neppe ha hatt med fenomenet å gjøre. I veibanen finnes ingen ledninger av noe slag, og rundt plassen var snøen helt urørt. Veien er knapt trafikkert nå for tiden. Hullet var dypt, røyksøylen omtrent to meter høy og ca. 60 cm. i diameter.

På veikontoret i Målilla tviler man på meteor-teorien, men har ikke heller noen annen forklaring å gi.

BAROMETERN, 10. februar 1970.

MYSTISKE LYDER FRA APOLLO 11!

HAR DERE BESØK DER OPPE?

Romfartssenteret, Houston i dag. (AP) - Bakkekontrollen i Houston ble natt til i dag alarmert av noen kraftige og merkelige lyder fra Apollo 11. Det hørtes ut som sirenen på en brannbil, og ingen på bakken var i stand til å forklare hva som var skjedd.

- Er dere sikre på at det ikke er noen andre enn dere der oppe?, spurte bakkekontrollen.

- Houston, Apollo 11, gjenta, svarte Edwin Aldrin.

Bakkekontrollen: Vi fikk inn noen merkelige lyder på radioforbindelsen fra romskipet, og det hørtes ut som om dere har besøk der oppe.

Aldrin: Hvor gjør det hvite laget av seg i fritida, forresten?

Bakkekontrollen: Gjenta..

Men det kom ikke noe svar.

I stedet kom det mer støy som etter hvert hørtes ut som blanding av indianerhyl, brannsirener og en motorsag. Deretter kom det en ny lyd som hørtes som om noen holdt på å spole tilbake en båndopptaker med stor hastighet.

Det er foreløpig ikke kommer noen forklaringer på det som er skjedd.

DAGBLADET, 23. juli 1969.

MENNESKEHETENS ALDER

600 fot dypt nede i en italiensk kullgruve, er det funnet et komplett skjelett som man antar er ca. 10.000.000 år gammelt.

Oppdagelsen ble gjort av Dr. Johannes Huerzeler ved Basel Universitet, Sveits. Dr. Huerzeler har kommet fram til at skjelettet må stamme fra et menneske, og ikke fra en ape.

Jeg siterer: "Det hadde et kort ansikt, stridende mot apens utseende. Det hadde ikke et "apeliknende gap", som er en karakteristisk åpning (på aper) mellom tilgrensende tenner og øyentennene; disse tennene er mindre enn de store øyentennene på apene; haken er avrundet på for-siden istedenfor å være spiss; neseborene vokser oppover istedenfor å forbli flate som på apene; de nedre tre jekslene er karakteristiske for mennesket og ikke apene; et hull som inneholder en menneskelig nerve, er fremdeles tilstedeværende.

I nærheten ble det funnet en oter, to antiloper, en gris, en mastodont (utdødd kjempeelefant) og restene av en eik, laubærtre og et gummitre.

I 1963 gravde Dr. L.S.B. Leakey ut beinrester etter mennesker som han antok var eldre enn hans tidligere oppdagelse av Zinjanthropus-mennesket. Sistnevnte menneskerase er antatt å ha en alder av 600.000 år.

Radioaktiv undersøkelse av beinrestene funnet i 1963, bekreftet at disse beinrestene var ca. 1.850.000. år gamle.

Dr. Leakey oppdaget også beinrester av en skapning kalt Kenyapithekus Afrikannes og disse beinrestene er antatt å være 2.300.000 til 3.300.000 år gamle.

Er det ikke på tide å revidere vår oppfatning og forstå at mennesket ikke er bare 1.000.000 år gammelt?

Kilde: Edgar Evans Caycel: "Atlantis". (Forlag: Howard Baker, London.)

Egil Hermanns, Fredrikstad.

Leserinnlegg i VERDENS GANG, 25. februar 1970.

AVDØDE KOMPONISTER DIKTERER FOR HENNE:

ENKE SKRIVER BEETHOVENS TIDENDE SYMFONI I LONDON.

London - I britisk fjernsyn skal det i nær fremtid oppføres et musikalsk verk som har en noe uvanlig tilblivelseshistorie. Det hevdes nemlig at verket "Memoire Musical" ble skrevet for et års tid tilbake av komponisten Franz Schubert - som døde for ca. 150 år siden! Et britisk plateselskap planlegger også å spille inn flere nye verk av samme komponist samt nye komposisjoner av Beethoven, Brahms, Bach, Rachmaniov, Chopin og Debussy - og alle verkene er skrevet i løpet av de siste to årene. Den som har festet komposisjonene på notepapiret er Mrs. Rosemary Brown. Hun hevder at melodiene er kommet til henne fra det hinsidige - komponistene står foran henne og dikterer mens hun sitter ved pianoet.

Fenomenet har skapt forvirring i Londons Musikkverden i den senere tid. Kritikerne som har hørt komposisjonene sier at de har helt forbløffende likhetstegn med komponistenes stil om ingen av dem er mesterverk.

Pianisten som skal spille Schubert-verket i fjernsynet er Stephen Bishop, en 28 år gammel musiker fra Berkeley i California. Han har ikke noen mening om verkets opprinnelse, men han vurdering av det

faller sammen med det andre kritikere mener. "Det finnes ting i hvert stykke som ikke er slik komponisten ville ha skrevet det", sier han. "Men verkene inneholder også skjønne partier - helt i stil med komponistenes egen verker".

Rosemary Brown er en ganske alminnelig enke i førtiårene som bor sammen med sine to barn og et stort piano i et gammelt hus i den sydlige del av London. Her er det hun får besøk av musikkhistoriens store genier. I sin ungdom fikk hun to års pianoundervisning, men hun har aldri lært noe om komposisjon.

Hun har derimot alltid ment hun har clairvoyante evner og hun har alltid trodd at det var mulig å kommunisere med de avdøde. Kontakten med det store komponistene ble etablert for 5 år siden. På grunn av en skade ble hun nødt til å ta det med ro en tid, og en ettermiddag satte hun seg til pianoet for å få tiden til å gå.

Mens hun satt og spilte viste Franz Liszt seg for henne ved siden av pianoet, og hun følte at fingrene hennes begynte å bevege seg uten at hun selv kontrollerte dem. Hun oppdaget at hun spilte et stykke hun aldri hadde hørt før, Og det viste seg senere at det hadde heller ingen andre.

Hun snakket til Liszt og oppdaget at han hadde lært seg engelsk siden han døde. "Han snakker litt oppstyltet", sier hun, "og når han blir opphisset blir den tyske aksent tydelig". Liszt fortalte henne hva han ville at hun skulle skrive ned.

Fra da av utviklet det hele seg. "Liszt organiserte det hele", forklarer Mrs. Brown. "Han arbeidet med meg i flere måneder for å etablere en fast kontakt". Så en dag tok han med seg Chopin. "Jeg spilte og skrev ned noen av Chopins stykker, blandt annet "Fantasie Impromptu" i tre satser. Det var det lengste stykket, det varte i 20 minutter. Etter ham kom Beethoven, Bach og de andre".

Rosemary Brown arbeidet tidligere i en lokal velferdsorganisasjon for å underholde seg selv og sine to barn, men nå får hun penger fra et fond for psykisk forskning slik at hun kan vie all sin tid til musikken. Hun får imidlertid bare samme beskjedne beløp som hun tidligere fikk i lønn, så foreløpig har hun ikke gjort særlig penger på sine komposisjoner.

Hun forteller helt rolig om de store komponistenes egenheter, og snakker like selvfølgelig om "den andre siden" som folk flest snakker om en annen by.

Hun sier at verkene hun skriver ned er mye mer kompliserte i sin oppbygging enn noe hun selv kunne finne på. Og det hun er i ferd med å skrive på nå er mer komplisert enn alle tidligere stykker. "Beethoven og jeg har begynt å arbeide på en ny symfoni. Men det kommer til å bli veldig vanskelig å skrive ut notene for alle instrumentene i orkesteret. Jeg vet ikke om jeg vil komme til å klare det".

Hvordan kan hun kommunisere med Ludvig van Beethoven som var stakk døv i de siste årene av sitt liv, og som aldri fikk høre noen av sine egne største mesterverker oppført?

"Han har lært seg engelsk og vi snakker engelsk sammen. Han har ingen problemer med å høre meg. De skjønner, det finnes ikke noen sykdom eller forfall på den andre siden. Beethoven er ikke døv, og Schubert har ikke bruk for brillene sine der".

MORGENPOSTEN, 17. juli 1969.